

другый день пакъ на истокъ. Отъ това врьтѣние, въ което слънце-то еднаждъ въ 24 чяса обыколи около земь-тѣ, става день и нощъ. Чтомъ зайде слънце-то, изгрѣхтъ звѣзды, които като прѣтурять небо-то зайдѣтъ и тыи на западъ.

Нъ освѣнь дневно-то врьтѣние, всякий даже и който ничто не разбира отъ астрономіѣ види, че слънце-то отъ около 9. Марта, сир. отъ пролѣтно-то равноденствіе всякий день изгрѣва все на друго мѣсто, и то все пѣблизо камъ сѣверъ, и все съ пѣголѣмо колело заходи на западъ, доклѣ на 9 Юнія изгрѣе найдалечъ камъ сѣверъ и съ найголѣмъ кръгъ стои на пладне смалъ не надъ главѣ-тѣ ни, на тога зайде пакъ найдалечъ камъ сѣверъ. Сега почто като да постои нѣколко дни на едно мѣсто (лѣтно слънцестояніе) начина да ся врьща назадъ камъ югъ. На 10 Септемврія дохожда пакъ на мѣсто-то, дѣто бѣше на пролѣтъ-тѣ, прави есенно равноденствіе, и прѣминува пѣнататѣкъ камъ югъ. Прѣзь Декемврія дойде найдалечъ камъ югъ и тамъ, като да постои малко (зимно слънцестояніе), на ся врьща назадъ и на 9 Марта достига тамъ, дѣто прѣди еднѣ годинѣ бѣхмы го видѣли. Това е годишно-то обыкаляніе на слънце-то около земь-тѣ, и както съ дневно-то врьтѣние ся тълкува какъ става день и нощъ, така и съ годишно-то обыкаляніе ся тълкува какъ ся мѣнявать четыре-тѣ годишны времена: пролѣтъ, лѣто, есень и зима.

Както слънце-то прѣзь цѣлѣ годинѣ всякий день изгрѣва и заходи все другадѣ, та си мѣнява мѣсто-то на небе-то, така сѣщо прѣзь всяко годишно врѣмя видимъ другы неподвижны звѣзды по небе-то. — Звѣзды-ты изобщо сѣ двоякы: едны не